

Anàlisi

El control del Senat per la majoria absoluta del PP ha normalitzat l'apropiació de la Cambra per a finalitats particulars, tal com s'escenifica amb la comissió d'investigació sobre Koldo García, convertit en tribunal d'inquisició. El cas de l'alcalde de Móstoles l'illustra.

¿I si citem Bautista?

Dijous passat, 5 de febrer, el PP s'aprestava a treure rendibilitat de les conductes masculines d'un dels excol·laboradors de Pedro Sánchez. Aquell dia, en efecte, Francisco Salazar compareixia davant de la comissió Koldo del Senat, un gens dissimulat tribunal d'inquisició que és un instrument general contra Pedro Sánchez. Aquell mateix dijous va esclatar el cas de Manuel Bautista, l'alcalde del PP de la localitat madrilenya de Móstoles, autor d'un presumpte assetjament sexual i laboral contra una regidora del seu mateix partit.

Alberto Núñez Feijóo va reaccionar amb una actitud previsible. «És una bonica coincidència» que s'hagi conegut aquest suposat cas d'assetjament el mateix dia que ha tingut lloc la compareixença de Salazar. És a dir, Feijóo ha convertit el PP de Madrid i l'alcalde de Móstoles en la víctima d'una conspiració per posar un signe igual entre el PP i el PSOE.

El PP, en realitat, més que temer que el cas de Móstoles pogués «tapar» o debilitar el show de la citació de Salazar al Senat, i la vinculació de Pilar Alegría, la candidata del PSOE a l'Aragó, temia una altra derivada. I com Alfonso Serrano, secretari general del PP de Madrid, és un llibre obert, així ho va revelar.

«Sorprèn bastant que a quatre dies de les eleccions d'Aragó es filtri aquest cas que pretén tancar el desastre electoral del Partit Socialista amb una candidata (Pilar Alegría) que aquesta sí que és encobridora d'un presumpte assetjador sexual com és Paco Salazar», va explicar Serrano. «És un cas fabricat», va dir.

Aquest «cas fabricat» té una llarga història de denúncia de vuit

Ernesto Ekaizer

La presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso; el líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, i l'alcalde de Móstoles, Manuel Bautista.

mesos, primer directament per carta a Isabel Díaz Ayuso, i després en reunions amb la direcció, en el sentit que havia sigut represaliada per resistir-se a les seves iniciatives sexuals. Se li va dir que el millor era deixar-se de denúncies per tancar l'expedient, per part del PP basant-se en una versió unilateral de l'acusat: Manuel Bautista.

Per ser un «cas fabricat» hi ha massa rastres. Nou correus en què la regidora demanava a Díaz Ayu-

so tants altres SOS per la seva situació. Un escrit al comitè de Drets i Garanties del PP. I gestions a doxo mitjançant advocats.

Les empremtes d'Ana Millán

Els rastres són frescos. Ana Millán, la vicesecretària d'Organització de Madrid, ha deixat les seves empremtes. «¿De veritat et val la pena? ¿Pels teus fills, per tu, pel teu pare?», li va dir per dissuadir-la.

A finals del 2024, la regidora va presentar un escrit davant el Comitè Nacional de Drets i Garanties del PP en què desglossava l'ocorregut, tant amb Manuel Bautista com amb les persones amb què es va reunir per abordar el cas.

«El mal que s'ha causat amb aquests fets és gravíssim. He hagut de suportar durant més d'un any una situació d'assetjament sexual i laboral continuat a què ha sigut protegit per les persones que la presidenta de la Comunitat de Madrid va designar per tramitar el meu cas», va escriure.

El Periódico

Alfonso Serrano, en la primera conversa que la direcció de Díaz Ayuso manté amb la denunciada, ja té les coses molt clares sobre l'assetjament: «Et tira els trastos, tu li dones carbassa i a partir d'aquí, tot, ¿estem parlant d'això?».

Li va faltar dir només: ¿Estem parlant d'aquesta ximpleria?

Tenint en compte que Alfonso Serrano no ha desmentit el diàleg reproduït, un periodista li va preguntar, divendres, si en la reunió amb l'exregidora de Móstoles va fer servir l'expressió «tirar els trastos».

I la resposta de Serrano: «¿I tu com lligues?»

Alberto Núñez Feijóo s'ha posat sense reserves en una *cover up* per salvar, una vegada més, la conducta d'Isabel Díaz Ayuso, Alfonso Serrano, Ana Millán i, és clar, de Manuel Bautista.

Bautista es mereixeria, després de conèixer-se els detalls de la seva actuació, no la defensa de Feijóo sinó, com a mínim, les mateixes paraules que va dedicar a Salazar: porc i responsabilitat penal.

I, és clar, Ana García, que és la portaveu del PP al Senat, faria bé a convocar-lo a declarar al Senat un cop hagin passat les eleccions a l'Aragó. Però, és clar, l'apropiació indeguda de la Cambra l'hi impedeix fer-ho. ■

Economia

El Cercle planteja una reconversió del model turístic

MARÍA JESÚS IBÁÑEZ
Barcelona

Un 11% del producte interior brut (PIB) de Catalunya procedeix de la seva activitat turística, un sector que des de l'any 2000 ha més que duplicat la xifra de clients estrangers, gràcies, en bona mesura, a l'augment d'oferta de vols de baix cost i a les plataformes digitals. Es tracta, amb tot, d'un model d'èxit que comença a mostrar símptomes d'esgotament i que, per tant, requereix una revisió. «Correm el risc, si no s'actua, d'acabar amb la gallina dels ous d'or», adverteix Miquel Nadal, director general del Cercle d'Economia.

A partir d'aquesta constatació, l'associació ha encarregat al *think tank* Iniciativa per la Productivitat i la Innovació (IPI) que obri un diàleg amb empresaris, administracions i representants del món acadèmic sobre com s'ha d'emprendre aquesta transformació. Després d'una primera fase de treball, en què han participat una vintena d'experts, ha sorgit el document titulat *Debate sobre el modelo turístico y su incidencia en la productividad de la economía catalana*, amb propostes, reflexions i consells.

El debat i les propostes

Les discrepàncies arriben a l'hora d'abordar aspectes com, per exemple, quines polítiques públiques s'haurien d'impulsar, com es pot mantenir la connectivitat internacional de Barcelona (una cosa que la converteix en una ciutat atractiva per als negocis) sense caure en la massificació o de quina manera s'han de limitar les externalitats negatives (com els preus de l'habitatge, la gentrificació d'alguns barris o l'impacte mediambiental) sense bloquejar la inversió en nous projectes.

Sobre la taula s'han posat propostes com ara que les administracions no han de regular o legislar d'igual manera per a tots els territoris o que s'han d'augmentar els ingressos, ja sigui per la via de la pujada de preus o per la d'aplicació de més taxes. ■